

Rohtsesse võrsesse tunginud vaarika-varrekärbe vaglad teevad algul ülespoole liikudes sirge pikikäigu, seejärel kaevandavad spiraalselt allapoole rõngaskanalit.

Lisaväetamine magneesiumirikka väetisega muudab haiglase ilmega kolletunud lehed taas roheliseks.

Kui vaarikalehed muutuvad helerohelise-kollasekirjukuks, känguvad ja kipuvad, võtke kätte luup ning uurige lehe alumisi külgi: võib-olla imevad seal vaarikast elujõudu vaarikalestad.

kates maiustamas, talvel sügavkülmast võetud marjad on aga kõrges hinnas siis, kui külmetushaigused kimbutavad.

Üks kahjustajatest: vaarika-varrekärbes

Pahalased, kes noori võrseid närutavad, on vaarika-varrekärbe vastsed. Mai teisel poolel ronib vaarikavarte vahelt mullast välja vaarika-varrekärbes ja muneb oma munad noorte kasvude tippudesse.

Koorunud vastsed tungivad taimeme. Võrsed vajuvad norgu, näruvad ja kuivavad. Lõigates varre pikuti lahti, on näha valgeid ussikesi ehk vaklu, kes seal tegutsevad.

Vaarikate õitsemise ajal lähevad vastsed taimede vahele mulla sisse. Teevad seal endale talvitumiseks

mõnusa kookoni ja jäävad järgmist kevadet ootama.

Märgates mai lõpus – juunis vaarikavarte vahel noori närunud võrseid, lõigake need kohe maapinnani tagasi ja põletage.

Vaarika-varrekärbe elu teeb kibedaks see, kui te nii kevadel kui ka sügisel kobestate mulda vaarikapeenral. See segab normaalset talvitumist. Kobestamine toob vaglad mullapinnale, kust linnud ja pisiimetajad need nahka pistavad.

Kui aastaid on olnud tugev kahjustus, võiks kevadel mai keskel panna vaarikataimede vahele liimpüünised, mis meelitavad putukad enda peale.

Liimpüünis on siiski eelkõige indikaatoriks, et kahjur on liikvel. Märgates püünisesse jäänud varrekärbeid, pritsige taimi

mõne putukatõrjevahendiga. Kasutada võib järgmisi: NeemAzal (30–50 ml/10 l/100 m²), Mavrik (3–4 ml/10 l/100 m²), Decis Mega (2 ml/10 l/100 m²).

Vaarikalest või toitainepuudus

Lehtede kolletumisel võib olla kaks põhjust: tegu on kas vaarikalesta või magneesiumi-raua puudusega.

Kõige targem on kontrollida lehealuseid luubiga. Vaarikalest on palja silmaga märkamatu, umbes 0,15 mm suurune ämblikulaadne.

Ta toitub lehe alumisel küljel, lehed muutuvad helerohelise-kollasekirjukuks, känguvad ja kipuvad.

Vaarikalesta on raske tõrjuda. Kevadel lehepungade avanemisest kuni õiepungade avanemiseni soovitatatakse kasutada keemilisi preparaate Mavrik (3–4 ml/10 l/100 m²) ning NeemAzal (30–50 ml/10 l/100 m²).

Sügisel pärast saagi koristamist võtke lestade tõrjeks appi Karate Zeon (5 ml/10 l/100 m²).

Väikeaias võiks kevadel lehtede puhkemisel pritsida taimi kolm korda 3–4päevase vahega küüslaugu-, soolikarohu- või koirohuleotisega. Lisaks pakub hiljuti ilmunud taimekaitseraamat “Koduaiataimetohter” (Ajakirjade Kirjastus 2013) paljusid taimi loodushoidlikuks tõrjeks ja nendest tõmmisteleotiste valmistamise õpetusi.

Suve teisel poolel ilmnev raua- ja magneesiumipuudus on näha fotol kloroosina leheroodude vahel, mida on lehed normaalse suuruse ja kujuga. Aitab lisaväetamine magneesiumirikka väetisega.